

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน
และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๖๖/๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ การซื้อหุ้นคืนตามโครงการซื้อหุ้นคืนครั้งใหม่จะกระทำได้เมื่อการซื้อหุ้นคืนครบจำนวนแล้ว หรือเมื่อพ้นกำหนดวันสิ้นสุดกำหนดเวลาการซื้อหุ้นคืนครั้งหลังสุด หรือวันที่การยกเลิกโครงการซื้อหุ้นคืนมีผล”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๑/๑ ในหมวด ๒ การซื้อหุ้นคืนตามมาตรา ๖๖/๑ (๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท พ.ศ. ๒๕๔๔

“ข้อ ๑๑/๑ จำนวนหุ้นที่บริษัทซื้อคืนและถือไว้ทั้งหมดในแต่ละขณะ ต้องมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท

กรณีที่จำนวนหุ้นที่บริษัทซื้อคืนทั้งหมดสูงกว่าจำนวนตามวรรคหนึ่ง บริษัทต้องจำหน่ายหุ้นจำนวนที่เกินภายในสามเดือน มิฉะนั้นให้บริษัทลดทุนที่ชำระแล้วโดยวิธีตัดหุ้นจดทะเบียนที่ซื้อคืนจำนวนที่เกินและยังมิได้จำหน่าย และให้นำความในข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืน

ของบริษัท พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

“ในกรณีหุ้นที่ซื้อคืนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากบริษัท ไม่สามารถจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้ และปรากฏข้อเท็จจริงว่า ราคาถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของหุ้นของบริษัทย้อนหลังสามเดือนก่อนวันที่คณะกรรมการมีมติให้จัดประชุม ผู้ถือหุ้นตามวรรคสามต่ำกว่าราคาซื้อคืนเฉลี่ย บริษัทอาจขยายระยะเวลาจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืนได้อีก ไม่เกินสองปี

การขยายระยะเวลาจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืนตามวรรคสอง บริษัทต้องได้รับความเห็นชอบจาก ที่ประชุมผู้ถือหุ้นก่อนครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน การซื้อหุ้นคืน”

ข้อ ๔ ให้บริษัทที่ซื้อหุ้นคืนตามมาตรา ๖๖/๑ (๒) ตามโครงการซื้อหุ้นคืนที่ได้รับ ความเห็นชอบหรือได้รับอนุมัติก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ซึ่งมีจำนวนหุ้นที่ซื้อคืนและถือไว้ เกินกว่าร้อยละสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทยังคงถือหุ้นจำนวนที่เกินดังกล่าวได้ต่อไป เพื่อดำเนินการจำหน่ายหุ้นจำนวนที่เกินภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการซื้อหุ้นคืนดังกล่าว มิฉะนั้นให้บริษัทลดทุนที่ชำระแล้วโดยวิธีตัดหุ้นจดทะเบียนที่ซื้อคืนจำนวนที่เกินและยังมีได้จำหน่าย ตามข้อ ๑๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท พ.ศ. ๒๕๔๔

ห้ามมิให้บริษัทตามวรรคหนึ่งทำการซื้อหุ้นคืนตามโครงการซื้อหุ้นคืนครั้งใหม่ตามข้อ ๑๑ หรือขอขยายระยะเวลาจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืนตามข้อ ๑๒ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ เว้นแต่บริษัทมีจำนวนหุ้นที่ซื้อคืนและถือไว้ไม่เกินจำนวนร้อยละสิบ ของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ศุภจี สุธรรมพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการซื้อหุ้นคืน การจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน และการตัดหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัท พ.ศ. ๒๕๔๔ มีข้อกำหนดบางประการเกี่ยวกับการซื้อหุ้นคืนและการจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัทไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการซื้อหุ้นคืนในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาและจำนวนหุ้นที่บริษัทมหาชนจำกัดสามารถซื้อหุ้นคืน และระยะเวลาจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืนของบริษัทมหาชนจำกัดกรณีหุ้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้กลไกการซื้อหุ้นคืนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รองรับกรณีเกิดสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด ตลอดจนเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของตลาดทุนไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้